A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2024. október 4.*

„Előzetes döntéshozatal – A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség – Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – Joghatóság és a határozatok végrehajtása a polgári és kereskedelmi ügyekben – 44/2001/EK rendelet – 34. és 45. cikk – A határozatok elismerése és végrehajtása – Határozatok végrehajthatóvá nyilvánításának visszavonása – Kizáró okok – A megkeresett tagállam közrendje – Újság és egyik újságírójának elmarasztalása sportegyesület jóhírnevének megsértése miatt – Kártérítés – Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 11. cikke – Sajtószabadság”

A C-633/22. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Cour de cassation (semmítőszék, Franciaország) a Bírósághoz 2022. október 11-én érkezett, 2022. szeptember 28-i határozatával terjesztett elő

a **Real Madrid Club de Fútbol**,

AE

és

EE,

a **Société Éditrice du Monde SA**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: K. Lenaerts elnök, L. Bay Larsen elnökhelyettes, A. Prechal, K. Jürimäe, C. Lycourgos, T. von Danwitz (előadó), F. Biltgen és N. Piçarra tanácselnökök, S. Rodin, P. G. Xuereb, L. S. Rossi, N. Wahl, I. Ziemele, J. Passer és D. Gratsias bírák,

főtanácsnok: M. Szpunar,

hivatalvezető: R. Şereş tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2023. október 17-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: francia.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Real Madrid Club de Fútbol és AE képviseletében C. Angulo Delgado és J. M. Villar Uríbarri abogados,

– EE és a Société Éditrice du Monde SA képviseletében P. Spinosi avocat,

– a francia kormány képviseletében B. Fodda és E. Timmermans, meghatalmazotti minőségben,

– a német kormány képviseletében J. Möller, M. Hellmann és J. Simon, meghatalmazotti minőségben,

– a spanyol kormány képviseletében A. Gavela Llopis és A. Pérez-Zurita Gutiérrez, meghatalmazotti minőségben,

– a máltai kormány képviseletében A. Grech advocate és D. Sarmiento Ramírez-Escudero abogado,

– az Európai Bizottság képviseletében S. Noë, P. J. O. Van Nuffel és W. Wils, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2024. február 8-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet (HL 2001. L 12., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.; helyesbítések: HL 2006. L 242., 6. o.; HL 2011. L 124. 47. o.) 34. és 36. cikkének az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 11. cikkével együttesen történő értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet az egyfelől a Real Madrid Club de Fútbol (a továbbiakban: Real Madrid) és AE, másfelől EE és a Société éditrice du Monde SA között azon, Spanyolországban hozott ítélet Franciaországban történő végrehajtása tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amely kártérítés megfizetésére kötelezte EE-t és e társaságot a Real Madridra és AE-re vonatkozó cikknek a *Le Monde* újságban való közzététele miatt utóbbiak által elszenvedett nem vagyoni kár megtérítése címén.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 44/2001 rendelet

3 Az 44/2001 rendelet (16)–(18) preambulumbekezdése szerint:

„(16) Az igazságszolgáltatás iránt a Közösségben táplált kölcsönös bizalom azt indokolja, hogy a tagállamokban hozott határozatokat – a vitás eseteket kivéve – automatikusan, bármilyen külön eljárás nélkül elismerjék.

(17) Ugyancsak a kölcsönös bizalom elve alapján az egyik tagállamban hozott határozat más tagállamban történő végrehajtására szolgáló eljárásnak hatékonynak és gyorsnak kell lennie. E célból a határozat végrehajthatóságát megállapító nyilatkozatot a rendelkezésre bocsátott iratok tisztán formai ellenőrzését követően gyakorlatilag automatikusan ki kell bocsátani anélkül, hogy a bíróság lehetőséget kapna arra, hogy hivatalból a végrehajtást e rendelet alapján kizáró okra hivatkozzon.

(18) A védekezés jogának tiszteletben tartása érdekében az alperesnek lehetőséget kell adni arra, hogy mindkét fél meghallgatását biztosító eljárás során jogorvoslatot nyújtson be a végrehajthatóság megállapítása ellen, amennyiben úgy véli, hogy végrehajtást kizáró ok áll fenn. A felperes részére is biztosítani kell a jogorvoslat lehetőségét arra az esetre, ha a végrehajthatóság megállapítása iránti kérelmét elutasították.”

4 A 44/2001 rendeletnek a 32–56. cikket tartalmazó III. fejezete az egyik tagállamban hozott határozatoknak egy másik tagállamban való elismerésére és végrehajtására vonatkozó szabályokat állapítja meg.

5 E rendelet 33. cikkének (1) bekezdése így rendelkezik:

„A valamely tagállamban hozott határozatot a többi tagállamban külön eljárás előírása nélkül elismerik.”

6 Az említett rendelet 34. cikkének 1. pontja a következőképpen rendelkezik:

„A határozat nem ismerhető el, amennyiben:

1. az ilyen elismerés nyilvánvalóan ellentétes annak a tagállamnak a közrendjével, ahol az elismerést kérik”.

7 A 44/2001 rendelet 36. cikke szerint:

„A külföldi határozat érdemben semmilyen körülmények között sem vizsgálható felül.”

8 A 44/2001 rendeletnek a III. fejezetének 2. szakaszában szereplő 38–52. cikke a végrehajthatóvá nyilvánítási eljárást szabályozza.

9 A 44/2001 rendelet 38. cikke (1) bekezdésének a szövege a következő:

„Valamely tagállamban hozott és ebben az államban végrehajtható határozatot más tagállamban akkor hajtanak végre, ha azt bármely érdekelt fél kérelmére ott végrehajthatónak nyilvánították.”

10 E rendelet 43. cikkének (1) bekezdése így rendelkezik:

„A végrehajthatóság megállapítására irányuló kérelem tárgyában hozott határozat ellen bármely fél jogorvoslatot nyújthat be.”

11 Az említett rendelet 44. cikke a következőképpen rendelkezett:

„A jogorvoslat tárgyában hozott határozat kizárólag a IV. mellékletben említett jogorvoslattal támadható meg.”

12 Ugyanezen rendelet 45. cikke értelmében:

„(1) Az a bíróság, amelynél a 43. vagy 44. cikk alapján jogorvoslatot nyújtottak be, kizárólag a 34. és 35. cikkben meghatározott okok egyike alapján utasíthatja el vagy vonhatja vissza a végrehajthatóságot megállapító határozatot. A bíróság késedelem nélkül határozatot hoz.

(2) A külföldi határozat érdemben semmilyen körülmények között sem vizsgálható felül.”

13 A 44/2001 rendelet IV. melléklete kimondja:

„A 44. cikk alapján benyújtható jogorvoslati kérelmek a következők:

– Belgiumban, Görögországban, Spanyolországban, Franciaországban, Olaszországban, Luxemburgban és Hollandiában a semmisségi panasz,

[…]”

Az 1215/2012/EU rendelet

14 A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 351., 1. o.) hatályon kívül helyezte a 44/2001 rendeletet.

15 Az 1215/2012 rendelet 66. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) E rendelet kizárólag 2015. január 10. napján vagy azt követően indított eljárásokra, az alaki követelményeknek megfelelően az említett napon vagy azt követően kiállított vagy nyilvántartásba vett közokiratokra és az említett napon vagy azt követően jóváhagyott vagy megkötött perbeli egyezségekre alkalmazandó.

(2) A 80. cikk ellenére továbbra is a [44/2001] rendelet alkalmazandó azokra a 2015. január 10. előtt indított eljárásokban hozott határozatokra, az alaki követelményeknek megfelelően az említett napot megelőzően kiállított vagy nyilvántartásba vett közokiratokra és az említett napot megelőzően jóváhagyott vagy megkötött perbeli egyezségekre, amelyek az említett rendelet hatálya alá tartoznak.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

16 A *Le Monde* újság 2006. december 7-én közzétett egy, ezen újság alkalmazott újságírója, EE által írt cikket, amelyben EE azt állította, hogy a Real Madrid és a Fútbol Club Barcelona a kerékpársportban korábban leleplezett doppinghálózat felbujtójának szolgáltatásait vette igénybe. Számos, különösen spanyol médium átvette e cikket. A *Le Monde* 2006. december 23-án kommentár nélkül közölte a Real Madrid által az újságnak küldött cáfoló levelet.

17 A Real Madrid és orvosi csapatának egyik tagja, AE, a Juzgado de Primera Instancia de Madrid (madridi elsőfokú bíróság, Spanyolország) előtt a Société éditrice du Monde-dal és EE-vel szemben jóhírnevük megsértése miatt kártérítési keresetet indítottak. E bíróság 2009. február 27-i ítéletével egyrészt arra kötelezte ez utóbbiakat, hogy az elszenvedett nem vagyoni kár megtérítése címén fizessenek meg a Real Madridnak 300 000 eurót, AE-nak pedig 30 000 eurót, másrészt pedig elrendelte ezen ítéletnek a *Le Monde* újságban, valamint egy spanyol újságban való közzétételét. Ezt az ítéletet az Audiencia Provincial de Madrid (madridi tartományi bíróság, Spanyolország) ítélete lényegében helybenhagyta. Az utóbbi ítélettel szemben benyújtott fellebbezést a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság, Spanyolország) 2014. február 24-i ítéletével elutasította.

18 A Juzgado de Primera Instancia de Madrid (madridi elsőfokú bíróság) 2014. július 11-i végzésével elrendelte a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) ezen ítéletének végrehajtását, valamint azt, hogy a Société éditrice du Monde és EE fizessen meg a Real Madrid részére 300 000 euró tőkeösszeget, továbbá kamatok és költség címén 90 000 euró összeget. 2014. október 9-i végzésével szintén elrendelte az említett ítélet végrehajtását, valamint 30 000 euró tőkeösszegnek, továbbá kamatok és költségek címén 3000 euró összegnek AE részére történő megfizetését.

19 A tribunal de grande instance de Paris (párizsi általános hatáskörű elsőfokú bíróság, Franciaország) 2018. február 15-én két, a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) 2014. február 24-i ítéletének, valamint e végzéseknek a végrehajthatóságát megállapító határozatot hozott.

20 A cour d'appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság, Franciaország) 2020. szeptember 15-i ítéleteivel hatályon kívül helyezte e határozatokat azzal az indokkal, hogy mivel ezen ítélet és végzések nyilvánvalóan ellentétesek a francia nemzetközi közrenddel, nem hajthatók végre Franciaországban. E tekintetben a cour d'appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság) először is megállapította, hogy a spanyol bíróságok anélkül kötelezték az alapeljárás alpereseit kártérítés fizetésére, hogy a Real Madrid vagyoni kárra hivatkozott volna. Másodszor a spanyol bíróság előtt csak az alapügy tárgyát képező cikknek a spanyol média által cáfolt médiahatásait vitatták, az elszenvedett kárt pedig e cáfolat enyhítette. Harmadszor a 300 000 euró tőkeösszeg, valamint kamatok és költségek címén 90 000 euró összeg megfizetésére való kötelezés egy természetes személyt, valamint egy újságkiadót érinti, és ezen összegek az e kiadó 2017. december 31-én fennálló nettó veszteségének 50%-át és a rendelkezésére álló eszközök összegének 6%-át tették ki. Negyedszer a 30 000 euró tőkeösszegnek, valamint a kamatok és költségek címén 3000 euró összegnek az AE részére történő megfizetésére való kötelezés hozzáadódik a fent említett elmarasztaló döntésekhez. Végül rendkívül ritka, hogy a valamely személy becsületének vagy jóhírnevének megsértése miatt Franciaországban megítélt kártérítés meghaladja a 30 000 eurót, mivel a francia jogszabályok a rágalmazást magánszemélyekkel szemben legfeljebb 12 000 euró összegű bírsággal sújtják.

21 E bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az említett elmarasztaló döntések visszatartó hatást gyakoroltak az újságírók és a sajtóorgánumok társadalmi érdeklődésre számot tartó témák nyilvános megvitatásában való részvételére, ami akadályozza a médiát tájékoztatási és ellenőrzési feladatának ellátásában, és így az ezen határozatok elismerése vagy végrehajtása elfogadhatatlan mértékben ellentétes a francia nemzetközi közrenddel, mivel sérti a véleménynyilvánítás szabadságát.

22 A Real Madrid és az AE a cour d'appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság) 2020. szeptember 15-i ítéletei ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Cour de cassationhoz (semmítőszék, Franciaország), amely a kérdést előterjesztő bíróság, és arra hivatkozik, hogy a kártérítés arányosságának vizsgálatára csak akkor kerülhet sor, ha a kártérítés büntető és nem kompenzációs jellegű. Ezenkívül a cour d'appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság) – azáltal, hogy a kárra vonatkozó saját értékelésével helyettesítette a származási tagállam bíróságának értékelését – felülvizsgálta a spanyol bíróságok alapügyben szóban forgó határozatait, és ezzel megsértette a 44/2001 rendelet 34. cikkének 1. pontját és 36. cikkét. Végül e bíróság nem vette figyelembe a spanyol bíróságok által megállapított vétkességi fokot, és azt sem, hogy az elmarasztalt személyek gazdasági helyzete nem releváns a megítélt kártérítés aránytalan jellegének értékelése szempontjából, amelyet mindenesetre nem a nemzeti jogszabályok alapján kell értékelni.

23 A kérdést előterjesztő bíróság többek között megjegyzi, hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlata szerint az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt európai egyezmény (kihirdette: az 1993. évi XXXI. tv.; a továbbiakban: EJEE) 10. cikkének (2) bekezdése két területen csak minimális teret hagy a véleménynyilvánítás szabadsága korlátozásának, nevezetesen a politikai viták és a közérdekű kérdések területén (EJEB, 2015. április 23., Morice kontra Franciaország, CE:ECHR:2015:0423JUD002936910, 125. §). Ez utóbbi terület alá tartoznak a sporttal kapcsolatos kérdésekre vonatkozó publikációk (EJEB, 2007. április 26., Colaço Mestre és SCI - Sociedade Independente de Comunicacao, S. A. kontra Portugália, CE:ECHR:2007:0426JUD001118203, 28. §). Ezenkívül álláspontja szerint a kártérítés megfizetésére való kötelezés visszatartó ereje a rágalmazó kijelentések miatt elszenvedett kár megtérítésére irányuló intézkedés arányosságának értékeléséhez szükséges paraméter. Ami különösen az újságírók véleménynyilvánítási szabadságát illeti, ügyelni kell arra, hogy a sajtóvállalatokra kiszabott kártérítés összege ne veszélyeztesse azok gazdasági helyzetét (EJEB, 2013. november 26., Błaja News Sp. z o.o. kontra Lengyelország, CE:ECHR:2013:1126JUD005954510, 71. §).

24 E körülmények között határozott úgy a Cour de cassation (semmítőszék), hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a [44/2001] rendelet 34. és 36. cikkét, valamint [a Charta] 11. cikkét, hogy a valamely sportegyesület jóhírnevének valamely újságban közzétett információk útján történő megsértése miatti elmarasztalás olyan jellegű, hogy az nyilvánvalóan sérti a véleménynyilvánítás szabadságát, és így megalapozza az elismerés és végrehajtás megtagadását?

2) Igenlő válasz esetén úgy kell-e értelmezni e rendelkezéseket, hogy a megkeresett bíróság csak akkor állapíthatja meg az elmarasztalás aránytalanságát, ha a kártérítést akár a származási tagállam bírósága, akár a megkeresett bíróság büntető jellegűnek minősíti, akkor azonban nem, ha azt nem vagyoni kár megtérítésére ítélik meg?

3) Úgy kell-e értelmezni e rendelkezéseket, hogy a megkeresett bíróság csupán az elmarasztalásnak az elmarasztalt személy anyagi helyzetére tekintettel gyakorolt visszatartó hatására támaszkodhat, vagy figyelembe vehet más tényezőket is, például a jogsértés súlyosságát vagy a kár mértékét?

4) Az újság erőforrásaira gyakorolt visszatartó hatás önmagában megalapozhatja-e az elismerésnek vagy a végrehajtásnak a sajtószabadság alapelvének nyilvánvaló megsértése miatt történő megtagadását?

5) A visszatartó hatás alatt az újság pénzügyi egyensúlyát fenyegető veszélyt kell-e érteni, vagy csupán a megfélemlítő hatást?

6) Ugyanúgy kell-e értékelni a visszatartó hatást egy újság kiadóvállalata és egy természetes személy újságíró esetében?

7) A nyomtatott sajtó általános gazdasági helyzete releváns körülmény-e annak értékelése szempontjából, hogy a szóban forgó újság helyzetén túlmenően az elmarasztalás valamennyi médiumra megfélemlítő hatást gyakorolhat?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

25 Elöljáróban meg kell állapítani, hogy az alapeljárás tárgya egy Spanyolországban hozott ítélet és két végzés Franciaországban való végrehajthatóságát megállapító határozatnak a 44/2001 rendelet 45. cikkének (1) bekezdése alapján azzal az indokkal történő visszavonásával kapcsolatos felülvizsgálati kérelem, hogy azok végrehajtása a Charta 11. cikkében biztosított véleménynyilvánítás szabadságának nyilvánvaló megsértésével járna.

26 Ami a 44/2001 rendelet időbeli alkalmazhatóságát illeti, az 1215/2012 rendelet 66. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy továbbra is a 44/2001 rendelet alkalmazandó a 2015. január 10. előtt indított eljárásokra, így tehát az ezen eljárásokban hozott határozatokra is. Az alapügyben a szóban forgó ítéletet és végzéseket Spanyolországban ezen időpont előtt indított eljárásokban hozták. Ennélfogva, amint arra az Európai Bizottság is rámutatott, *ratione temporis* a 44/2001 rendelet alkalmazandó az alapügyre.

27 E rendeletnek az előterjesztett kérdések vizsgálata szempontjából releváns rendelkezéseit illetően meg kell állapítani, hogy a kérdést előterjesztő bírósághoz benyújtott felülvizsgálati kérelem a 44/2001 rendelet IV. mellékletével összefüggésben értelmezett 44. cikke szerinti keresetnek minősül. A végrehajtás megtagadásának azon okait, amelyekre az e 44. cikk alapján benyújtott jogorvoslat tárgyában eljáró nemzeti bíróság a határozatát alapíthatja, e rendelet 45. cikke sorolja fel, amelynek (1) bekezdése az elismerés megtagadásának az említett rendelet 34. és 35. cikkében meghatározott okaira utal, a (2) bekezdése pedig ugyanezen rendelet 36. cikkéhez hasonlóan a végrehajtás tárgyát képező külföldi határozat érdemi felülvizsgálatának tilalmát tartalmazza.

28 E körülmények között meg kell állapítani, hogy az előterjesztő bíróság az együttesen vizsgálandó kérdéseivel lényegében arra vár választ, hogy a 44/2001 rendelet 34. cikke 1. pontjának és 45. cikkének együttesen értelmezett rendelkezései alapján meg kell-e tagadni, és ha igen, milyen feltételek mellett, egy újságkiadó-vállalatot és az egyik újságíróját arra kötelező ítélet végrehajtását, hogy fizessenek kártérítést egy sportklubnak és az orvosi csapata egyik tagjának a jóhírnevüket ért azon nem vagyoni kár megtérítése címén, amelyet az ezen újság által közzétett,

rájuk vonatkozó információ okozott, mivel ezen ítélet végrehajtása nyilvánvalóan sérti a Charta 11. cikkében biztosított sajtószabadságot, és ezáltal azon tagállam közrendjét, ahol a végrehajtást kérik.

A 44/2001 rendelet 45. cikkével összefüggésben értelmezett 34. cikkének 1. pontjáról

29 A bírósági határozatok elismerésének és végrehajtásának a 44/2001 rendelettel létrehozott rendszere – amint az a (16) és (17) preambulumbekezdéséből kitűnik – az igazságszolgáltatás iránt az Európai Unióban táplált kölcsönös bizalmon alapul. Ez a bizalom nemcsak azt követeli meg, hogy az egyik tagállamban hozott bírósági határozatokat egy másik tagállamban automatikusan elismerjék, hanem azt is, hogy az e határozatok ezen másik tagállambeli végrehajthatóságát megállapító eljárás hatékony és gyors legyen. E rendelet (17) preambulumbekezdése szerint ezen eljárás csupán az ezen utóbbi tagállamban történő végrehajthatóság megállapításához szükséges iratok tisztán formai ellenőrzéséből állhat, a határozat végrehajthatónak nyilvánítása szinte automatikus (lásd ebben az értelemben: 2019. december 12-i Aktiva Finants ítélet, C-433/18, EU:C:2019:1074, 23. pont).

30 Így a 44/2001 rendelet 33. cikkének (1) bekezdése értelmében a valamely tagállamban hozott határozatot más tagállamban külön eljárás nélkül elismerik, és ugyanezen rendelet 38. cikke (1) bekezdésének megfelelően más tagállamban akkor hajtják végre, ha azt bármely érdekelt fél kérelmére ott végrehajthatónak nyilvánították.

31 A határozatok elismerésével vagy végrehajtásával szembeni jogorvoslat e rendeletben foglalt rendszerének – amint az a rendelet (16)–(18) preambulumbekezdéséből kitűnik – célja a megfelelő egyensúly megteremtése egyrészről az igazságügyi együttműködés terén az Unión belüli kölcsönös bizalom elve (amely indokolja, hogy az egyik tagállamban hozott határozatokat főszabály szerint a többi tagállamban is teljes mértékben elismerjék és végrehajtsák), másrészről a védelemhez való jog elve (amely megköveteli, hogy az alperes adott esetben kontradiktórius eljárás keretében vizsgált jogorvoslati kérelmet terjeszthessen elő a végrehajthatóvá nyilvánítással szemben, amennyiben úgy véli, hogy a végrehajthatóság valamelyik feltétele hiányzik) között (2009. április 28-i Apostolides-ítélet, C-420/07, EU:C:2009:271, 73. pont; 2016. július 7-i Lebek ítélet, C-70/15, EU:C:2016:524, 36. pont)

32 Ez utóbbi tekintetben a 44/2001 rendelet 45. cikkének (1) bekezdése a végrehajthatóvá nyilvánító határozat elismerése megtagadásának vagy visszavonásának lehetőségét az említett rendelet 34. és 35. cikkében előírt okok valamelyikének a fennállásához köti.

33 A 44/2001 rendelet 34. cikkének 1. pontja előírja, hogy a határozat nem ismerhető el, amennyiben az elismerés nyilvánvalóan ellentétes annak a tagállamnak a közrendjével, ahol az elismerést kérik.

34 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a 44/2001 rendelet 34. cikkét szűken kell értelmezni, minthogy akadályt képez az említett rendelet egyik alapvető célkitűzésének megvalósítása előtt. Ezért csak kivételes esetekben érvényesülhet (2009. április 28-i Apostolides ítélet, C-420/07, EU:C:2009:271, 55. pont; 2022. június 20-i London Steam-Ship Owners Mutual Insurance Association ítélet, C-700/20, EU:C:2022:488, 77. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

35 Ami különösen e 34. cikk 1. pontját illeti, bár a tagállamok főszabály szerint – az e pontban szereplő fenntartás alapján – saját nemzeti joguknak és gyakorlataiknak megfelelően, szabadon határozhatják meg közrendi követelményeiket, e fogalom korlátai az e rendelet értelmezésével

kapcsolatos kérdéseket képeznek. Ezért ugyan nem a Bíróság feladata, hogy meghatározza valamely tagállam közrendjének a tartalmát, az már rá hárul, hogy felülvizsgálja azokat a korlátokat, amelyek között a tagállam bírósága az említett fogalom alkalmazásához folyamodhat annak érdekében, hogy ne ismerjen el valamely, más tagállam bíróságától származó határozatot (lásd ebben az értelemben: 2009. április 28-i Apostolides ítélet, C-420/07, EU:C:2009:271, 56. és 57. pont; 2015. július 16-i Diageo Brands ítélet, C-681/13, EU:C:2015:471, 42. pont).

36 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a külföldi határozatok érdemi felülvizsgálatának tilalmával a 44/2001 rendelet 36. cikke és 45. cikkének (2) bekezdése megtiltja a végrehajtás helye szerinti tagállam bíróságának, hogy az e határozat elismerését vagy végrehajtását pusztán azon az alapon tagadja meg, hogy eltérés van a határozathozatal helye szerinti tagállam bírósága által alkalmazott jogszabály és azon jogszabály között, amelyet a végrehajtás helye szerinti tagállam bírósága alkalmazott volna abban az esetben, ha a jogvita előtte folyt volna. Ehhez hasonlóan, a megkeresett tagállam bírósága nem vizsgálhatja felül a származási tagállam bírósága által kifejtett jogi vagy ténybeli megállapítások helytállóságát (2009. április 28-i Apostolides ítélet, C-420/07, EU:C:2009:271, 58. pont; 2016. május 25-i Meroni ítélet, C-559/14, EU:C:2016:349, 41. pont).

37 Így a 44/2001 rendelet 34. cikkének 1. pontjában szereplő közrendi záradék alkalmazása csak abban az esetben képzelhető el, ha a másik tagállamban hozott ítélet elismerése vagy végrehajtása annyira elfogadhatatlan mértékben ellentétes a végrehajtás helye szerinti tagállam jogrendjével, hogy az valamely alapelv sérelmét jelenti. A külföldön hozott határozatok érdemi felülvizsgálatára vonatkozó tilalom tiszteletben tartása érdekében e sérelemnek a megkeresett állam jogrendjében lényegi jelentőségűnek tekinthető jogszabály vagy e jogrendben alapvetőnek elismert jog nyilvánvaló megsértését kell képeznie (2009. április 28-i Apostolides-ítélet, C-420/07, EU:C:2009:271, 59. pont; 2016. május 25-i Meroni ítélet, C-559/14, EU:C:2016:349, 42. pont).

38 E tekintetben a megkeresett tagállam bírósága – anélkül, hogy ezzel ne vonná kétségbe a 44/2001 rendelet célját – nem tagadhatja meg egy valamely másik tagállamból származó határozat elismerését és végrehajtását pusztán azzal az indokkal, hogy úgy ítéli meg, hogy e határozatban tévesen alkalmazták a nemzeti vagy az uniós jogot. Ugyanakkor meg kell jegyezni, hogy ilyen esetekben az egyes tagállamok által működtetett jogorvoslati rendszer, amelyet kiegészít az EUMSZ 267. cikkben foglalt előzetes döntéshozatali eljárás, a jogalanyok számára megfelelő garanciát nyújt. A közrendi záradék csak olyan esetekben alkalmazható, amikor az említett téves jogalkalmazásból eredően a megkeresett államban való elismerés vagy végrehajthatóvá nyilvánítás az említett tagállam jogrendjének valamely alapvető jogi szabálya nyilvánvaló megsértését képezné (lásd ebben az értelemben: 2009. április 28-i Apostolides ítélet, C-420/07, EU:C:2009:271, 60. pont).

39 Az a körülmény, hogy a szóban forgó nyilvánvaló jogsértés uniós jogszabályt, és nem a megkeresett tagállam belső jogát érinti, nem módosítja a 44/2001 rendelet 34. cikkének 1. pontja értelmében vett közrendi záradék alkalmazásának feltételeit, függetlenül attól, hogy anyagi vagy eljárásjogi szabályról van-e szó. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis a nemzeti bíróságnak ugyanolyan hatékonyan kell biztosítania a nemzeti jogrend által biztosított jogok védelmét és az uniós jogrend által biztosítottakét. A közrendi záradék tehát akkor alkalmazható ugyanígy, ha az érintett határozat megkeresett tagállamban történő elismerése vagy végrehajtása az uniós jogrend lényegi jelentőségű jogszabályának vagy az e jogrendben – és így e tagállam által – alapvetőnek elismert jognak a nyilvánvaló megsértésével járna (lásd ebben az értelemben: 2015. július 16-i Diageo Brands ítélet, C-681/13, EU:C:2015:471, 48. pont; 2023. szeptember 7-i Charles Taylor Adjusting ítélet, C-590/21, EU:C:2023:633, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

40 A Bíróság már kimondta, hogy ez a helyzet különösen az uniós szinten elismert alapvető jogok esetében (lásd ebben az értelemben: 2000. március 28-i Krombach ítélet, C-7/98, EU:C:2000:164, 38. pont).

41 Mivel a 44/2001 rendelet nemzeti bíróság általi alkalmazása a Charta 51. cikkének (1) bekezdése értelmében az uniós jog végrehajtásának minősül, e bíróságnak meg kell felelnie a Chartában biztosított alapvető jogokból eredő követelményeknek, különösen akkor, ha a 44/2001 rendelet 43. vagy 44. cikke alapján a végrehajtás megtagadására irányuló ok fennállásának vizsgálatára vonatkozó jogorvoslatot kezdeményeznek előtte (lásd ebben az értelemben: 2016. május 25-i Meroni ítélet, C-559/14, EU:C:2016:349, 44. pont; 2020. május 7-i Rina ítélet, C-641/18, EU:C:2020:349, 55. pont).

42 Mindemellett emlékeztetni kell arra, hogy a tagállamok közötti kölcsönös bizalom elvének alapvető jelentősége van az uniós jogban, mivel lehetővé teszi egy belső határok nélküli térség létrehozását és fenntartását. Márpedig ez az elv, különösen a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében mindegyik államtól megköveteli, hogy – kivételes körülményektől eltekintve – úgy tekintse, hogy az összes többi tagállam tiszteletben tartja az uniós jogot, és különösen az uniós jog által elismert alapvető jogokat (2014. december 18-i 2/13 [az Uniónak az EJEE-hez történő csatlakozása] vélemény, EU:C:2014:2454, 191. pont).

43 Így a tagállamok az uniós jog végrehajtásakor e jog alapján kötelesek lehetnek arra, hogy feltételezzék, a többi tagállam tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és így nemcsak az nem lehetséges, hogy valamely másik tagállamtól az alapvető jogok uniós jog által biztosított védelmi szintjénél magasabb nemzeti védelmi szintet követeljenek meg, hanem – a kivételes esetektől eltekintve – azt sem vizsgálhatják, hogy ezen másik tagállam a konkrét esetben ténylegesen tiszteletben tartotta-e az Unió által biztosított alapvető jogokat [2014. december 18-i 2/13 (az Uniónak az EJEE-hez történő csatlakozása) vélemény, EU:C:2014:2454, 192. pont].

44 Következésképpen e tagállam bírósága – amint arra a főtanácsnok az indítványának 189. pontjában rámutatott – a 44/2001 rendelet 34. cikkének 1. pontja és 45. cikke értelmében csak abban az esetben köteles megtagadni e határozat végrehajtását, vagy adott esetben a végrehajthatóságot megállapító határozatot visszavonni, ha a határozatnak a megkeresett tagállamban történő végrehajtása a Chartában foglalt valamely alapvető jog nyilvánvaló megsértésével járna.

A Charta 11. cikkéről

45 A Charta 11. cikkének (1) bekezdése értelmében mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához, ami magában foglalja a véleményalkotás szabadságát, valamint az információk és eszmék megismerésének és közlésének szabadságát anélkül, hogy ebbe hatósági szerv beavatkozhatna, továbbá országhatárokra való tekintet nélkül.

46 Amikor egy újságcikk megjelentetése folytán újságírók és/vagy újságkiadók, illetve sajtóorgánumok érintettek, a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságát kifejezetten védi a Charta 11. cikkének (2) bekezdése, amelynek értelmében a tömegtájékoztatás szabadságát és sokszínűségét tiszteletben kell tartani.

47 A Charta 11. cikkében biztosított jogok és szabadságok nem abszolút jogok, hanem azokat a társadalomban betöltött szerepük alapján kell megítélni (lásd ebben az értelemben: 2020. október 6-i La Quadrature du Net és társai ítélet, C-511/18, C-512/18 és C-520/18, EU:C:2020:791, 120. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

48 Amint ugyanis a Charta 52. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, a Charta lehetővé teszi e jogok és szabadságok gyakorlásának korlátozását, feltéve hogy a korlátozást törvény írja elő, arra az említett jogok és szabadságok lényeges tartalmának és az arányosság elvének tiszteletben tartásával kerül sor, továbbá a korlátozás elengedhetetlen, és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja.

49 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Charta 11. cikke a demokratikus és pluralista társadalom egyik lényegi alapját képezi, és azon értékek közé tartozik, amelyen az EUSZ 2. cikk értelmében az Unió alapul (lásd ebben az értelemben: 2016. december 21-i Tele2 Sverige és Watson és társai ítélet, C-203/15 és C-698/15, EU:C:2016:970, 93. pont; 2020. április 23-i Associazione Avvocatura per i diritti LGBTI ítélet, C-507/18, EU:C:2020:289, 48. pont). Az e 11. cikk által biztosított jogokba és szabadságokba való beavatkozásnak tehát ilyen összefüggésben a feltétlenül szükséges mértékre kell korlátozódnia (lásd ebben az értelemben: 2001. március 6-i Connolly kontra Bizottság ítélet, C-274/99 P, EU:C:2001:127, 41. pont).

50 A sajtószabadságnak a demokratikus társadalomban és a jogállamiságban betöltött jelentős szerepére tekintettel ez különösen érvényes az újságírókat, valamint az újságkiadókat és sajtóorgánumokat érintő beavatkozásokra (lásd ebben az értelemben: 2011. december 1-jei Painer ítélet, C-145/10, EU:C:2011:798, 113. pont; 2019. július 29-i Spiegel Online ítélet, C-516/17, EU:C:2019:625, 72. pont).

51 Ezenkívül a Charta 52. cikke (3) bekezdésének megfelelően az abban foglalt jogok tartalma és terjedelme megegyezik az EJEE-ben biztosított megfelelő jogok tartalmával és terjedelmével, ami ugyanakkor nem akadályozza meg, hogy az uniós jog szélesebb körű védelmet nyújtson (2023. június 22-i K. B. és F. S. [A büntetőügyekben hivatalból történő figyelembevétel] ítélet, C-660/21, EU:C:2023:498, 41. pont).

52 A Charta 11. cikkének értelmezésére tekintettel a Bíróságnak tehát a védelem minimális szintjeként figyelembe kell vennie az EJEE 10. cikkében biztosított megfelelő jogokat, ahogyan azokat az Emberi Jogok Európai Bírósága értelmezte (lásd ebben az értelemben: 2022. március 15-i Autorité des marchés financiers ítélet, C-302/20, EU:C:2022:190, 67. pont; 2023. január 12-i Migracijos departamentas [Politikai véleményen alapuló üldöztetési okok] ítélet, C-280/21, EU:C:2023:13, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

53 Az Emberi Jogok Európai Bíróságának állandó ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága alóli kivételeket szigorúan kell értelmezni, és a politikai viták és a közérdekű kérdések területén az EJEE 10. cikkének (2) bekezdése csak minimális teret hagy a véleménynyilvánítás szabadsága korlátozásának (lásd ebben az értelemben: EJEB, 2004. december 17., Pedersen és Baadsgaard kontra Dánia, CE:ECHR:2004:1217JUD004901799, 71. §; EJEB, 2015. április 23., Morice kontra Franciaország, CE:ECHR:2015:0423JUD002936910, 124. és 125. §; EJEB, 2017. január 17., Tavares de Almeida Fernandes és Almeida Fernandes kontra Portugália, CE:ECHR:2017:0117JUD003156613, 55. §).

54 A közérdek olyan kérdésekre vonatkozik, amelyek iránt a nyilvánosság jogosan érdeklődhet, és amelyek felkeltik a figyelmét, vagy jelentős mértékben foglalkoztatják, különösen ha a polgárok jólétét vagy a közösség életét érintik. Ebbe a kategóriába tartoznak a hivatásos sporttal kapcsolatos kérdések (lásd ebben az értelemben: EJEB, 2007. február 22., Nikowitz és Verlagsgruppe News GmbH kontra Ausztria, CE:ECHR:2007:0222JUD000526603, 25. §; EJEB, 2017. június 27., Satakunnan Markkinapörssi Oy és Satamedia Oy kontra Finnország ítélet, CE:ECHR:2017:0627JUD000093113, 171. §), következésképpen pedig a hivatásos sportban előforduló doppingra vonatkozó kérdések.

55 Az Emberi Jogok Európai Bírósága ebben az összefüggésben hangsúlyozza a sajtó által a demokratikus társadalomban betöltött alapvető szerepet, ezért a demokratikus társadalomban a sajtó számára biztosítandó garanciák különös jelentőséggel bírnak. Bár a sajtónak nem szabad túllépnie bizonyos – többek között mások jóhírnevének vagy jogainak védelmére vonatkozó – korlátokat, kötelezettségeinek és feladatainak tiszteletben tartása mellett köteles az információkat és az eszméket minden közérdekű kérdéssel kapcsolatban közölni. Ellenkező esetben a sajtó nem tudná betölteni a nyilvánosság őrének *(public watchdog)* nélkülözhetetlen szerepét. Így nagy súlyt kell helyezni a demokratikus társadalomnak a sajtószabadság biztosításához és fenntartásához fűződő érdekére annak – az EJEE 10. cikkének (2) bekezdésében előírtaknak megfelelően történő – meghatározásakor, hogy a szóban forgó beavatkozás arányos-e az elérni kívánt jogszerű céllal (lásd ebben az értelemben: EJEB, 1994. szeptember 23., Jersild kontra Dánia, CE:ECHR:1994:0923JUD001589089, 31. §; EJEB, 1999. január 21., Fressoz és Roire kontra Franciaország, CE:ECHR:1999:0121JUD002918395, 45. §; EJEB, 2015. június 16., Delfi AS kontra Észtország, CE:ECHR:2015:0616JUD006456909, 132. §).

56 Ezek az elvek nemcsak az újságírókra, hanem az újságkiadókra is vonatkoznak, amelyek teljes mértékben hozzájárulnak a véleménynyilvánítás szabadságához, és osztják az EJEE 10. cikkének (2) bekezdésében meghatározott kötelezettségeket és feladatokat (lásd ebben az értelemben: EJEB, 2009. január 15., Orban és társai kontra Franciaország, CE:ECHR:2009:0115JUD002098505, 47. §).

57 Bár a rágalmazó kijelentések vagy más típusú jogellenes tartalom folytán sérelmet szenvedő személyek számára biztosítani kell a lehetőséget arra, hogy a jóhírnevük megsértésével szemben hatékony jogorvoslatnak minősülő kártérítési keresetet indítsanak, a jóhírnév megsértése miatt kártérítést megítélő minden határozatban észszerű arányossági viszonynak kell fennállnia a megítélt összeg és a szóban forgó sérelem között (lásd ebben az értelemben: EJEB, 2005. február 15., Steel és Morris kontra Egyesült Királyság, CE:ECHR:2005:0215JUD006841601, 96. §; EJEB, 2015. június 16., Delfi AS kontra Észtország, CE:ECHR:2015:0616JUD006456909, 110. és 131. §; EJEB, 2017. január 17., Tavares de Almeida Fernandes és Almeida Fernandes kontra Portugália, CE:ECHR:2017:0117JUD003156613, 77. §).

58 E tekintetben különbséget kell tenni a kártérítés jogi személy és természetes személy javára történő megítélése között, mivel a természetes személy jóhírnevének megsértése kihathat e személy méltóságára, míg a jogi személy jóhírnevének nincs ilyen morális dimenziója (lásd ebben az értelemben: EJEB, 2005. február 15., Steel és Morris kontra Egyesült Királyság, CE:ECHR:2005:0215JUD006841601, 94. §; EJEB, 2011. július 19., UJ kontra Magyarország, CE:ECHR:2011:0719JUD002395410, 22. §; EJEB, 2022. január 11., Freitas Rangel kontra Portugália, CE:ECHR:2022:0111JUD007887313, 48., 53. és 58. §).

59 Mindemellett emlékeztetni kell arra, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága a beavatkozások arányosságának értékelését ugyanazon kritériumok alapján végzi el a jogi személyek és az egyének tekintetében is (lásd ebben az értelemben: EJEB, 2017. december 5., Frisk és Jensen kontra Denmark, CE:ECHR:2017:1205JUD001965712, 55. §).

60 Ami a szankció arányosságát illeti, a véleménynyilvánítás szabadságának bármely indokolatlan korlátozása azzal a kockázattal jár, hogy a jövőben akadályozza vagy lehetetlenné teszi a hasonló kérdésekre vonatkozó médiatudósításokat. Magának a jogsértésnek a megállapítása bír jelentőséggel, még akkor is, ha az kizárólag polgári jellegű, és a kiszabott szankció csekély mértékű (lásd ebben az értelemben: EJEB, 2015. november 10., Couderc és Hachette Filipacchi associés kontra Franciaország, CE:ECHR:2015:1110JUD004045407, 151. §; 2016. február 25., Société de conception de presse et d'édition kontra Franciaország, CE:ECHR:2016:0225JUD000468311, 49. §).

61 Közelebbről, az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlata szerint akkor kell a legnagyobb óvatosságot tanúsítani, amikor a meghozott intézkedések vagy szankciók alkalmasak arra, hogy eltántorítsák a sajtót a jogos közérdeket képviselő kérdések megvitatásában való részvételtől, és ezáltal visszatartó hatást gyakoroljanak az ilyen kérdések tekintetében a sajtószabadság gyakorlására (lásd ebben az értelemben: EJEB, 1999. május 20., Bladet Tromsø és Stensaas kontra Norvégia ítélet, CE:ECHR:1999:0520JUD002198093, 64. §; 2004. december 17., Cumpănă és Mazăre kontra Románia, CE:ECHR:2004:1217JUD003334896, 111. §).

62 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az előre nem látható vagy a hasonló rágalmazási ügyekben megítélt összegekhez képest magas kártérítési összeg visszatartó hatással lehet a sajtószabadság gyakorlására (lásd ebben az értelemben: EJEB, 2010. december 7., Público – Comunicação Social, S. A. és társai kontra Portugália, CE:ECHR:2010:1207JUD003932407, 55. §; EJEB, 2017. június 15., Independent Newspapers [Ireland] Limited kontra Írország, CE:ECHR:2017:0615JUD002819915, 84. és 85. §).

63 Ezenkívül, tekintettel a sajtó által a demokratikus társadalmakban betöltött alapvető szerepére és azokra a biztosítékokra, amelyekkel a jelen ítélet 55. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően rendelkeznie kell, főszabály szerint ez az eset áll fenn abban az esetben, ha a sérelmet szenvedett fél számára a ténylegesen elszenvedett vagyoni vagy nem vagyoni kárt meghaladó kártérítést ítélnek meg.

64 Akár viszonylag szerény összegnek a hasonló rágalmazási ügyekben alkalmazott mércék alapján történő megítéléséből is következhet ilyen visszatartó hatás. Főszabály szerint ez az eset áll fenn, ha a megítélt összeg jelentősnek bizonyul az elmarasztalt személy rendelkezésére álló eszközökhöz képest (lásd ebben az értelemben: EJEB, 2005. február 15., Steel és Morris kontra Egyesült Királyság, CE:ECHR:2005:0215JUD006841601, 96. §), függetlenül attól, hogy újságíróról vagy kiadóról van-e szó.

65 Egyébiránt a megítélt kártérítés arányosságának értékelése céljából figyelembe kell venni az egyéb kiszabott szankciókat is, így a cáfolat, a kiigazítás vagy a formális bocsánatkérés közzétételét, valamint az elmarasztalt személy terhére megállapított eljárási költségeket (lásd ebben az értelemben: EJEB, 2012. december 11., Ileana Constantinescu kontra Románia, CE:ECHR:2012:1211JUD003256304, 49. §; EJEB, 2015. november 10., Couderc és Hachette Filipacchi associés kontra Franciaország, CE:ECHR:2015:1110JUD004045407, 152. §; EJEB, 2017. június 27., Ghiulfer Predescu kontra Románia, CE:ECHR:2017:0627JUD002975109, 61. §).

A 44/2001 rendelet 34. cikke 1. pontjának és 45. cikkének a Charta 11. cikkével való együttes értelmezéséről

66 A fenti megfontolásokból az következik, hogy a 44/2001 rendelet 34. cikkének 1. pontja és 45. cikke értelmében meg kell tagadni az újságkiadó-vállalatot és az egyik újságíróját arra kötelező ítélet végrehajtását, hogy fizessenek kártérítést egy sportklubnak és az orvosi csapata egyik tagjának a jóhírnevüket ért azon nem vagyoni kár megtérítése címén, amelyet az ezen újság által közzétett, rájuk vonatkozó információ okozott, amennyiben ezen ítélet végrehajtása a Charta 11. cikkében biztosított jogok és szabadságok nyilvánvaló megsértésével jár.

67 A Charta 11. cikkének ilyen nyilvánvaló megsértése ugyanis a megkeresett tagállam közrendjének körébe tartozik, és ennélfogva a 44/2001 rendelet 45. cikkével összefüggésben értelmezett 34. cikkének 1. pontjában említett, a végrehajtás megtagadására irányuló oknak minősül.

68 A kérdést előterjesztő bíróság feladata, hogy az ügy összes körülményét – amelyek között nemcsak az elmarasztalt személyek forrásai szerepelnek, hanem vétkességük foka és a kár mértéke is, amint azok az alapügy tárgyát képező határozatokban megállapításra kerültek – figyelembe véve értékelje, hogy e határozatok végrehajtása a jelen ítélet 53–64. pontjában említett kritériumokra tekintettel a Charta 11. cikkében biztosított jogok és szabadságok nyilvánvaló megsértésével járna-e.

69 E célból e bíróság feladata annak vizsgálata, hogy az említett határozatokban megítélt kártérítés nyilvánvalóan aránytalan-e a jóhírnév szóban forgó sérelméhez képest, és így visszatartó hatása lehet-e a jövőben a megkeresett tagállamban a hasonló kérdésekre vonatkozó médiatudósításokra, vagy általában a Charta 11. cikkében biztosított sajtószabadság gyakorlására.

70 Ebben az összefüggésben pontosítani kell, hogy bár a kérdést előterjesztő bíróság figyelembe veheti a megkeresett tagállamban hasonló sérelem miatt megítélt összegeket, az ezen összegek és az említett határozatokban megítélt kártérítés összege közötti esetleges eltérés önmagában nem elegendő ahhoz, hogy – automatikusan és utólagos vizsgálatok nélkül – úgy lehessen tekinteni, hogy e kártérítés nyilvánvalóan aránytalan a jóhírnév szóban forgó sérelméhez képest.

71 Ezenkívül, mivel a kérdést előterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálat csak a Charta 11. cikkében biztosított jogok és szabadságok nyilvánvaló megsértésének azonosítására irányul, az nem terjedhet ki a származási tagállam bíróságai által végzett érdemi értékelések felülvizsgálatára, mivel az ilyen felülvizsgálat érdemben történő felülvizsgálatnak minősül, amelyet a 44/2001 rendelet 36. cikke és 45. cikkének (2) bekezdése kifejezetten tilt. Így a jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság többek között nem vizsgálhatja, hogy EE és a Société éditrice du Monde az alapügyben szóban forgó cikk közzétételével kötelezettségeit és feladatait tiszteletben tartva járt-e el, illetve nem kérdőjelezheti meg a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) 2014. február 24-i ítéletében szereplő, az EE és a Société éditrice du Monde vétkességi fokára, illetve a Real Madridot és az AE-t ért kár mértékére vonatkozó megállapításokat.

72 A kérdést előterjesztő bíróság kérdéseire tekintettel azt is meg kell jegyezni, hogy – amint az a jelen ítélet 58. és 63. pontjából kitűnik – nem zárható ki, hogy e bíróság az ügy összes körülményére tekintettel a sajtószabadságnak az alapügy tárgyát képező határozatok végrehajtásából eredő nyilvánvaló megsértését csak az e határozatokkal érintett két felperes közül az egyik, illetve a két alperes közül az egyik tekintetében állapítja meg.

73 Abban az esetben, ha e bíróság megállapítja a sajtószabadság nyilvánvaló megsértését, az említett határozatok végrehajtásának megtagadását a megkeresett tagállamban megítélt kártérítés nyilvánvalóan aránytalan részére kell korlátoznia.

74 A fentiek összességéből az következik, hogy az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a 44/2001 rendelet 34. cikkének 1. pontját és 45. cikkét a Charta 11. cikkével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy meg kell tagadni az újságkiadó-vállalatot és az egyik újságíróját arra kötelező ítélet végrehajtását, hogy fizessenek kártérítést egy sportklubnak és az orvosi csapata egyik tagjának a jóhírnevüket ért azon nem vagyoni kár megtérítése címén, amelyet az ezen újság által közzétett, rájuk vonatkozó információ okozott, amennyiben ezen ítélet végrehajtása a Charta 11. cikkében biztosított sajtószabadság nyilvánvaló megsértésével, és így a megkeresett tagállam közrendjének sérelmével jár.

A költségekről

75 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet 34. cikkének 1. pontját és 45. cikkét az Európai Unió Alapjogi Chartájának 11. cikkével együttesen

a következőképpen kell értelmezni:

meg kell tagadni az újságkiadó-vállalatot és az egyik újságíróját arra kötelező ítélet végrehajtását, hogy fizessenek kártérítést egy sportklubnak és az orvosi csapata egyik tagjának a jóhírnevüket ért azon nem vagyoni kár megtérítése címén, amelyet az ezen újság által közzétett, rájuk vonatkozó információ okozott, amennyiben ezen ítélet végrehajtása az Alapjogi Charta 11. cikkében biztosított sajtószabadság nyilvánvaló megsértésével, és így a megkeresett tagállam közrendjének sérelmével jár.

Aláírások